

Filmrecensie www.dsbthmovie.nl

Door: Johan Doesburg

Geplaatst op 1 juni 2010

DSB The Movie

Het is een goed gebruik dat de slager zijn eigen vlees niet keurt. Een recensie schrijven over een film waarin jezelf actreutelt, en trouwens mijn vierjarige dochter ook, hoort eigenlijk niet. Toch is er een goede reden om de pen in het inkt te dopen. De grote verdienste van DSB The Movie zit niet in het acteerwerk, noch in de regie of in het script. De wijze waarop deze film tot stand is gekomen is volstrekt uniek. Het is een waanzinnig idee van één man om zonder budget een film te maken. Theo van Gogh schreef filmgeschiedenis met efficiënte draaidagen en low budget films, Jan Willem Alphenaar voegt daar een nieuw hoofdstuk aan toe: de no budget film. Via de social media - twitter, hives, linkedin en youtube - ventte hij zijn idee uit. De traditionele media pakten het gretig op en vrijwilligers stroomden toe. IJdelheid, nieuwsgierigheid, zucht naar avontuur, wie zal het zeggen? Feit is dat er in een periode van zeven maanden 480 mensen hun schouders onder dit project hebben gezet en dat de film op 29 mei jl. in première is gegaan. Vier sterren in de Volkskrant. De triomf van het idee. De hele aanpak en de diversiteit van mensen levert bovendien een interessante film op. Het script werd in scènes opgedeeld en simultaan zijn groepjes mensen met twee of drie scènes aan de slag gegaan. Het was net echt; audities, visagisten, camera- en geluidsmensen, locatie spotters, regisseurs en acteurs. De bevrologenheid was voelbaar en er heerste een competitieve sfeer. Alle scènes werden meerdere malen gemaakt en het publiek kon de besten via een internetstemming aanwijzen. Er was dus een gerede kans dat jouw inbreng uiteindelijk niet in de film zou komen. Zodoende lag de focus van de regisseurs niet bij het eindresultaat, het totale script was ook niet ter inzage, maar op de vraag hoe ze de internetstemming zouden overleven. De situaties en teksten lagen vast, maar er zijn natuurlijk talloze wijzen om hier een invulling aan te geven. In mijn groep, onder de bezielende leiding van Marc de Hond, werd gekozen voor filmische kwinkslagen. Zo zien we in de nachtwakerscène op het bewakings scherm van de bank een ongescripte inbreker zijn slag slaan. Dirk Scheringa wordt, zoals hij het zelf ziet, beroofd. In een andere scene zien we Wouter Bos die op het ministerie op zijn kinderen past. Op de achtergrond staat een foto van Job Cohen. Stille verwijzingen naar een toekomst die wij inmiddels kennen. Andere groepen hadden andere strategieën, van ingetogen beelden tot een enkeling die zich overschreeuwde, en ook zij kwamen door. Zo is de film een aaneenrijging van kleine miniatuurtjes, hinkend op meerdere gedachten en daardoor wordt de film gelaagd en telkens verrassend. Het vergt enige aandacht en welwillendheid van de kijker, hier en daar iets te veel, maar al met al is het een film die zeer de moeite waard is. Er is, hoe dan ook, een stukje filmgeschiedenis geschreven. Binnenkort is DSB The Movie gratis te zien op internet en mogelijk ook bij RTL. Als u een klein uurtje over heeft zou ik zeggen: popcorn halen en laat u door 480 bevrologen tijdgenoten verrassen.